

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

4.Bf.285/2024/9.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. március 18. napján tartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t:

A hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Törvényszék 2024. június 4. napján meghozott 16.B.19/2024/46. számú ítéletét Terhelt11 XI. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

A Terhelt11 XI. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 4 (négy) évre emeli.

Egyebekben Terhelt5 V. r. és Terhelt11 XI. r. vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Terhelt5 V. r. vádlott személyi igazolványának száma: okmányszám1.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Ügyészség 2.Nyom.600/20216. számú vádiratával emelt vádat Terhelt1 I. r. vádlottal és 18 társával szemben.

[2] A Törvényszék a 2024. június 24. napján megtartott előkészítő ülésen meghozott 16.B.19/2024/46. számú ítéletével Terhelt5 V. r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk. 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont aa)

alpont] Ezért az V. r. vádlottat 1 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre, 200 napi tétel, napi tételenként 2000 forint, összesen 400.000 forint pénzbüntetésre, 1 év építésügyi hatósági tevékenység gyakorlásától eltiltásra és 200.000 forint vagyonelkobzásra ítélte azzal, hogy – végrehajtásának elrendelése esetén – a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, továbbá az V. r. vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

[3] Terhelt11 XI. r. vádlottat bűnösnek mondta ki befolyás vásárlásának büntetében [Btk. 298. § (1) bekezdés a) pont], és ezért 1 év 2 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére akként rendelkezett, hogy a II. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett továbbá a lefoglalt bűnjelekről, a bűnügyi költség viseléséről. valamint V. r. vádlott vonatkozásában a pénzbüntetés meg ne fizetés esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról is.

[4] Az ítélettel szemben az ügyészség a Terhelt5 V. r. vádlott terhére az előzetes mentesítés mellőzéséért, míg Terhelt11 XI. r. vádlott esetében súlyosításért, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés, valamint a felfüggesztés próbaideje tartamának felemelése végett jelentett be fellebbezést. A vádlottak és védőik az ítéletet tudomásul vették.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.451/2024/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartva kifejtette, hogy a bejelentett fellebbezésekre tekintettel – miután az ügyész fellebbezése a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontján alapul – a másodfokú eljárásban a felülvizsgálat a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott.

Az ügyészség álláspontja szerint a Törvényszék az elsőfokú eljárás során a perrendi szabályokat megtartotta, az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottsága pedig a Be. 591. (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálható. A Be. 606. § (3) bekezdése értelmében: ha az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, az eljárás megszüntetésének, vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának van helye. Ilyen határozat meghozatalára okot adó körülmény azonban egyik vádlott esetében sem állapítható meg. A felülbírálattal érintett vádlottak bűnösségére levont elsőbírói következtetés helytálló, a bűncselekmények minősítése az anyagi jogi szabályoknak megfelel, továbbá a törvényszék indokolási kötelezettségének is eleget tett. A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság döntően feltárta, ám azokat nem a valós súlyuknak megfelelően értékelte, így Terhelt11 XI. r. vádlottal szemben túlzottan enyhe büntetést szabott ki. Álláspontja szerint a XI. r. vádlott beismerő vallomása és megbánó magatartása csekélyebb nyomatékkal vehető enyhítő körülményként figyelembe, mivel a nyomozás során nem tett vallomást, kizárólag a vád alapjául szolgáló bizonyítékok ismeretében tett büntetőjogi felelősségét elismerő nyilatkozatot. Észrevételezte emellett az ügyészség azt is, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének [36] pontjában tévesen utalt arra, hogy az időmúlás megközelíti az elévülési időt, miután a Btk. 26. § (2) bekezdése értelmében a korrupciós bűncselekmények elévülési ideje általános jelleggel 12 év. Helyesen róta a XI. r. vádlott terhére súlyosító körülményként a korrupciós cselekmények elszaporodottságát, melyet statisztikai adatok is alátámasztanak. Különös nyomatékkal kell értékelni azt is, hogy

a vádlott büntetett előéletű, a jelen eljárásban terhére rótt cselekményt más büntetőeljárás hatálya alatt követte el, ami a XI. r. vádlott személyében rejlő fokozottabb társadalomra veszélyességre utal. Kiemelte, hogy a bírói gyakorlat szerint korrupciós bűncselekmények esetén a törvény szigorát kell alkalmazni, továbbá a korrupciós bűncselekmények elkövetői esetén a speciális prevenció mellett fokozottan kell törekedni az általános megelőzési célok érvényre juttatására is annak érdekében, hogy a büntetés hatékonyabban tartson vissza másokat hasonló jellegű bűncselekmények elkövetésétől. Mindezen bűnösségi körülmények tükrében a XI. r. vádlottal szemben hosszabb tartamú, megemelt próbaidejű szabadságvesztés büntetés kiszabását tartotta indokoltnak.

Terhelt5 V. r. vádlottal szemben tetтарыыos büntetést szabott ki az elsőfokú bíróság, azonban tévedett, amikor a vádlottat előzetes mentesítésben részesítette. Nem alapozza meg az előzetes mentesítést az sem, hogy a terhelt szakképzettségének megfelelő munkakörben történő elhelyezkedése érdekében szükséges számára az erkölcsi bizonyítvány, ugyanis az ítélezési gyakorlat szerint nem alapozza meg a terhelt előzetes mentesítésben részesítését az a körülmény, hogy erkölcsi bizonyítványhoz kötött munkakörben dolgozik (Fővárosi Ítéltábla Bf.210/2021/97. sz. és 356/2021/42. sz. határozatok).

Minderre figyelemmel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a felülbírálat eredményeként a Törvényszék ítéletét a Be. 606. §-ának (1) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy

- Terhelt5 V. r. vádlott vonatkozásában az előzetes mentesítést mellőzze
- a Terhelt11 XI. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és próbaidő tartamát emelje fel,
- a jogi indokolást a kifejtettek szerint egészítse ki és pontosítsa,
- egyebekben az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[6] Terhelt5 V. r. vádlott védője írásbeli észrevételében kifejtette, hogy a védelem álláspontja szerint az egyes bűncselekményekre meghatározott büntetési tétel a büntetés kiszabásának kiinduló pontja, amelyhez képest azonban a vádlottal szembeni szankció meghatározásánál nem az absztrakt, hanem a bűncselekmény konkrét tárgyi súlya vehető figyelembe. A korrupciós bűncselekmény konkrét tárgyi súlyának megítélésakor elsősorban az ügy jellegére, az előny mértékére, illetve a kötelességszegés jellegére is figyelemmel kell lenni. Emellett büntetést enyhítő hatása van annak, ha valaki más személy ráhatására vagy befolyása alatt követte el a bűncselekményt. Az V. r. vádlott a bűncselekményt alapvetően hivatali felettesének korrupciós kapcsolatrendszerébe ágyazva, eseti jelleggel követte el, így az elsőfokú bíróság az előzetes mentesítésre érdemesség tekintetében helyesen tulajdonított jelentőséget e körülményeknek. A korrupciós cselekmények vonatkozásában az előzetes mentesítés kapcsán kialakult bírói gyakorlat bemutatásával indítványozta, hogy az ítéltábla hagyja helyben az elsőfokú bíróság ítéletét.

[7] Terhelt11 XI. r. vádlott védője a fellebbviteli főügyészség indítványára tett írásbeli észrevételében kiemelte, hogy a XI. r. vádlott beismerő nyilatkozatot tett, megbánást tanúsított. Kiemelte, hogy az ügyészség nem csatolt arra nézve bizonyítékot, hogy a statisztikai adatok miként támasztják alá a korrupciós bűncselekmények elszaporodottságára tett hivatkozást, ezért kérte, hogy azt ne vegye súlyosítóként figyelembe az ítéltábla. A kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[8] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el, melyen az ügyészség képviselője – előzetes bejelentésének megfelelően – nem vett részt, továbbá nem jelent meg szabályszerű értesítés ellenére Terhelt11 XI. r. vádlott sem.

[9] A védők a nyilvános ülésen az írásban tett észrevételeikkel egyezően szólaltak fel. Terhelt5 V. r. vádlott személyi körülményei kapcsán tett nyilatkozatot. Az ügyészi indítvány kapcsán hangsúlyozta, hogy soha nem történt meg az, hogy a foglalkozása szabályait semmibe vette volna, az ügyészség ilyen jellegű megállapításait nem tudja elfogadni.

[10] A bejelentett fellebbezés az alábbi eredményre vezetett:

[11] Az elsőfokú bíróság a Be. 504. § (6) bekezdése alapján – a vádlottak bűnösséget beismerő nyilatkozatát a Be. 504. § (3) bekezdése szerint elfogadva – előkészítő ülésen hozta meg érdemi döntését. A Be. 580.§ (2) bekezdés a) és b) pontja alapján az ítélet ellen a bűnösség megállapítása, illetve a váddal egyező tényállás és minősítés miatt nincs helye fellebbezésnek, amennyiben a bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadta. E rendelkezés figyelembevételével az elsőfokú ítélet ellen az ügyész kizárólag a büntetés súlyosítása, illetve V. r. vádlott esetében az előzetes mentesítés mellőzése érdekében jelentett be fellebbezést, így az ítéltábla a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét – azaz a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit – bírálta felül. A Be. 590.§ (5) bekezdésében foglaltak alapján azonban a korlátozott felülbírálat ezen túlmenően kiterjedt

[12] a) az elsőfokú bírósági eljárásra és ennek során vizsgálta azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén a Be. 607. § (1) bekezdése, a 608. § (1) bekezdése, vagy a Be 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni,

b) a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, továbbá

c) a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre is.

[13] Ezen kívül a Be 590. § (7) bekezdése alapján a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező, a fellebbezéssel nem érintett rendelkezések törvényességét is.

[14] Az eljárási szabályok vizsgálata körében az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az előkészítő ülésre vonatkozó perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta, a Be. 607. § (1) és 608. § (1) bekezdésében meghatározott, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező, továbbá a Be. 609.§ (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabálysértést nem valósított meg. Törvényesen fogadta el végzéssel a vádlottak bűnösséget beismerő nyilatkozatát is, miután a nyilatkozataik elfogadásának a Be. 504.§ (2) bekezdés a), b), c) pontjaiban meghatározott feltételei fennálltak – azaz a vádlott a nyilatkozatának természetét és elfogadásának következményeit megértette, beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége iránt észszerű kétely nem mutatkozott és a bűnösséget beismerő nyilatkozata egyértelmű, azt az eljárás ügyiratai is alátámasztják.

[15] Terhelt5 V. r. vádlott nyilvános ülésen tett előadása eredményeként az elsőfokú ítéletnek e vádlott személyi körülményeire vonatkozó részét – miután a Be. 561. § (3) bekezdés b) és c) pontja külön nevesíti a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket és a bíróság által megállapított tényállást, ennek következtében a személyi rész nem a korlátozott felülbírálat esetén a másodfokú eljárásban irányadó, ekként megváltoztathatatlan tényállás része – azzal egészíti ki, hogy jelenleg magasvérnyomás betegségben szenved.

[16] Az elsőfokú bíróság a bejelentett fellebbezésekre, valamint a vádlottak által tett beismerő nyilatkozat elfogadásán alapuló bűnösség megállapítására tekintettel a Be. 562. § (2) és (4) bekezdésében meghatározottak szerint teljesítette az indokolási kötelezettségét is, így kitért a Be. 561. § (3) bekezdés a)-c) és e) pontjaiban meghatározottakra, továbbá a bűnösség beismerésére, a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására, valamint utalt az alkalmazott jogszabályokra is.

[17] A bejelentett fellebbezések tartalmára tekintettel a másodfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, az ítéltábla határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[18] A másodfokú eljárásban irányadó tényállásra és az ügyiratok tartalmára is figyelemmel Terhelt5 V. r. és Terhelt11 XI. r. vádlott felmentésére, velük szemben az eljárás megszüntetésére okot adó körülmény nem volt megállapítható, a vádlottak bűnösségére vont elsőbírói következtetés helytálló, a vádlottak terhén megállapított bűncselekmények minősítése törvényes.

[19] A büntetés kiszabásánál irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság hiánytalanul feltárta, azokat többségében súlyuknak megfelelően értékelte, ezen értékelésről részletesen számot adott. További enyhítő körülményként értékelte az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított enyhítő körülményeken felül az V. r. vádlott esetében az egészségi állapotának további romlását, valamint mindkét vádlott vonatkozásában – tekintettel arra, hogy a Btk. 26. § (2) bekezdése értelmében a Btk. XXVII. Fejezetében meghatározott bűncselekmények (a korrupciós cselekmények) büntethetőségének elévülési ideje 12 év, kisebb súllyal – a további időmúlást.

[20] A büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. számú BK vélemény is rögzíti, hogy a bíróság által megállapított minősítéshez kapcsolódó büntetési keret – figyelembe véve a Btk. Általános Része rendelkezéseit is – a büntetést meghatározó alapvető tényező. Ez jelöli ki azokat a határokat, amelyek között a súlyosító és enyhítő – összefoglalóan a büntetést befolyásoló – körülmények a büntetést alakíthatják. A büntetést befolyásoló körülményeket tehát nem elvont általánosságban, nem mechanikusan, hanem a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva, egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni, és a határozatban megindokolni. Nem az enyhítő és súlyosító körülmények száma, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál. Az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség, az enyhítő és súlyosító körülmények együttes értékelése mellett kell megválasztani a vádlottal szemben az adott ügyben a büntetési célok elérését biztosító joghátrányt.

[21] A vádlottak terhére rótt bűncselekmények konkrét tárgyi súlya, a személyükben rejlő társadalomra veszélyesség az enyhítő és súlyosító körülmények együttes értékelése alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a büntetési célok elérése érdekében a vádlottakkal szemben szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt. A bűncselekmények elkövetőivel szemben olyan mértékű büntetés kiszabása szükséges, mely kellően biztosítja az egyéni és az általános megelőzést, előmozdítja a társadalom tagjaiban a jogkövető magatartást. A kiszabott büntetés nem csupán magára az elkövetőre bír hatással, hanem a társadalom többi tagjára nézve is. A büntetés kiszabásakor a bíróságnak minden esetben e kettős cél szem előtt tartásával kell eljárnia, azonban ezen belül kellő hangsúlyt kell kapnia az egyéni megelőzés szempontjainak is. Az ítéltábla álláspontja szerint az előkészítő ülésen a vádiratban foglalt tényállással egyező beismerő nyilatkozatot tevő, őszinte megbánást tanúsító Terhelt5 V. r. vádlott-tal szemben az elsőfokú bíróság az általános és a speciális prevenció elvének érvényesülését biztosító szankciót szabott ki, továbbá helytállóan állapította meg azt is, hogy az V. r. vádlott – figyelemmel a vádlott személyiségére, a cselekmény elkövetése előtt, illetve azt követően tanúsított életvitelére, a bűncselekmény alkalmosságára – előzetes mentesítésben részesítésre érdemes. Erre tekintettel az ügyészségnek az V. r. vádlott esetében az előzetes mentesítés mellőzésére irányuló fellebbezése nem vezetett eredményre.

[22] Terhelt11 XI. r. vádlott vonatkozásában azonban nem foghatott helyt a védőnek azon érvelése, hogy a XI. r. vádlott által elkövetett cselekmény kisebb absztrakt és konkrét tárgyi súlyára tekintettel a vele szemben elsőfokon kiszabott szabadságvesztés és próbaidő tartama megfelelően szolgálja a büntetési célokat, ezért annak súlyosítását nem tartotta indokoltnak. A XI. r. vádlott terhén megállapított bűncselekmény büntetési tétele alapján valóban kisebb tárgyi súlyú, mint az V. r. vádlott terhén megállapított bűncselekmény, azonban a XI. r. vádlott személyében rejlő fokozott társadalomra veszélyességre tekintettel – amelyre következtetés vonható abból, hogy a vádlott korábban büntetve volt, további három büntetőeljárás hatálya alatt követte el jelen eljárás tárgyát képező cselekményét, amelyekben a vádlott bűnösségét megállapító, vele szemben szankciót kiszabó ítéletet hoztak az eljáró bíróságok – az ítéltábla – részben egyetértve a fellebbviteli főügyészség fellebbezésének indokaival – a szabadságvesztés tartamának érintetlenül hagyása mellett a felfüggesztés próbaidejének emelését tartotta szükségesnek. Az ítéltábla álláspontja szerint a felemelt tartamú próbaidő biztosítja, hogy a XI. r. vádlott a jövőben újabb bűncselekmény elkövetésétől tartózkodjon.

[23] Miután CsurgaiTibor XI. r. vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést szabott ki a bíróság, erre figyelemmel a Btk. 102. § (1) bekezdése alapján a bíróságnak vizsgálnia kellett azt is, hogy a vádlott érdemes-e az előzetes

mentesítésre. Az Alkotmánybíróság 8/2015. (IV. 17.) számú AB határozata szerint ugyanis az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja a Btk. 102. § (1) bekezdésében szabályozott előzetes bírósági mentesítés lehetőségét és arról az ítéletben rendelkezzen. A határozat kifejti, hogy „A mentesítés alapjogi forrása az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében az emberi méltósághoz való jog. Az Alkotmánybíróság szerint az emberi méltósághoz való jogból következik, hogy az elítélteknek lehetőséget kell biztosítani a rehabilitációra, arra, hogy jogsértés nélkül helytálljanak egy szabad társadalom feltételei között. A reszocializáció pedig megköveteli, hogy az arra objektív szempontok alapján érdemesült elkövető számára egy későbbi, büntetéstől mentes életvitel feltételeit a jog megteremtse. Ez nem csupán a terhelt érdeke, hanem a társadalomé is, minthogy a büntetőjogon kívüli megszorítások megszűnésével, a büntetlen előéletűeket megillető tisztségek ellátására, állások betöltésére való új lehetőségek megnyílása növeli elhelyezkedési esélyeiket, ami pedig csökkenti a társadalmi gondoskodás költségeit, lehetővé teszi az elítélt számára a bűnismétlés elkerülését.” A Btk. 102. § (1) bekezdés értelmében a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén a bíróság ítéletében előzetes mentesítésben részesítheti az elítéltet, ha arra érdemes. A büntetett előélethez fűződő hátrányok alóli előzetes mentesítés kivételes, mérlegelésen alapuló, rendkívüli jellegű intézkedés. A felfüggesztés feltételeinek fennállása nem jelenti automatikusan az érdemesség meglétét. Az ítélezési gyakorlat szerint az érdemesség megítélésénél az elkövető személyiségét, az életvitelét, az elkövetés körülményeit és annak indítóokát összevetve kell értékelni [BJD 9986.], de jelentősége van a terhelt által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyának és a cselekmény jellegének is [BH1983.221.]. A bíróság által a büntetés kiszabása körében már értékelt, és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését alátámasztó körülmények az érdemességet megalapozhatják [BJD 8779.], de egyben ki is zárhatják. A már értékelt körülményeknek az érdemesség vizsgálata során történő ismételt figyelembevétele tehát a kétszeres értékelés tilalmát nem sérti. Az eljárás adatai, valamint az eljárás tárgyát képező korrupciós bűncselekményre tekintettel az ítéltábla álláspontja az, hogy a XI. r. vádlott előzetes mentesítésre való érdemessége nem állapítható meg.

[24] A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére meghatározott végrehajtási fokozata, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározása törvényes, csakúgy, mint az V. r. vádlottal szemben kiszabott foglalkozástól eltiltás és pénzbüntetés, továbbá a vagyonekmozgás alkalmazása is.

[25] Az elsőfokú ítélet további rendelkezései – így a bűnjel lefoglalásának megszüntetésére, valamint a felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezések – is a jogszabályoknak megfelelőek.

[26] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla – a Be. 598. § (2) bekezdés szerint tanácsulésen eljárva – az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be. 606. § (1) bekezdés alapján megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[27] A Fővárosi Ítéltábla ítélete elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2025. március 18.

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, Dr. Zsótér Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Lőrinczy Attila István s.k. bíró

A Törvényszék 2024. június 24. napján kelt 16.B.19/2024/46. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 4.Bf.285/2024/9. számú ítéletével 2025. március 18. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. március 18.

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k.

a tanács elnöke